

تأثیر محلول پاشی باکتری‌های محرک رشد گیاه بر عملکرد علوفه و دانه سورگوم علوفه‌ای رقم اسپید فید (*Sorghum bicolor* var. Speed feed)

رضا کشاورز افشار^۱، محمدرضا چائی‌چی^{۲*}، علی‌پور جهانگیری^۳، محیا انصاری جوینی^۴، حسین مقدم^۵، سید محمد رضا احتشامی^۶ و کاظم خوازی^۷
۱، ۲، ۴، ۵، دانشجوی دکتری، دانشیار، دانشجوی کارشناسی ارشد و استادیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی
دانشگاه تهران، ۳، دانشجوی سابق کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی، ۶، استادیار دانشگاه گیلان، ۷، استادیار
 مؤسسه تحقیقات خاک و آب

(تاریخ دریافت: ۸۹/۶/۱۷ - تاریخ تصویب: ۹۰/۴/۲۹)

چکیده

به منظور مطالعه اثر محلول پاشی باکتری‌های محرک رشد بر عملکرد علوفه و دانه سورگوم علوفه‌ای رقم اسپید فید، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار در سال ۱۳۸۸ در مزرعه آموزشی و پژوهشی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران به اجرا در آمد. در این تحقیق تأثیر محلول پاشی شانزده سویه جدید باکتری‌های محرک رشد گیاه (سودوموناس پوتیدا و فلورستن) در سه مرحله از رشد سورگوم علوفه‌ای رقم اسپید فید (۴ تا ۵ برگی، ۸ تا ۱۰ برگی و ابتدای ظهور خوشها) به همراه یک تیمار شاهد (بدون باکتری) مورد مطالعه قرار گرفتند. صفات موردنظر بررسی عبارت بودند از: عملکرد علوفه (چین اول و دوم)، ارتفاع بوته، عملکرد دانه و سطح برگ. نتایج آزمایش نشان دادند باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۱ بالاترین عملکرد علوفه را تولید کرد که در مقایسه با شاهد ۳۲ درصد عملکرد بیشتری داشت. این باکتری بیشترین سطح برگ را نیز در بین تمام تیمارها تولید نمود. اما باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۰ عملکرد علوفه گیاه را در مقایسه با شاهد بیش از ده درصد کاهش داد. هرچند این باکتری بالاترین ارتفاع بوته، شاخص برداشت و عملکرد دانه را در بین تمام تیمارها تولید کرد. در مجموع نتایج نشان دادند که کاربرد باکتری‌ها (به ویژه سودوموناس پوتیدا شماره ۱۱) به صورت محلول پاشی می‌تواند نقش مفید، مؤثر و قابل توجهی در افزایش رشد و عملکرد سورگوم علوفه‌ای داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: باکتری سودوموناس، محلول پاشی، سورگوم علوفه‌ای، عملکرد و سطح برگ.

al., 1989) مزایای تلقیح گیاه با باکتری‌های محرک رشد شامل افزایش شاخص‌های متعددی مانند سرعت جوانهزنی، رشد ریشه، میزان تولید در واحد سطح، کنترل عوامل بیماری‌زا، افزایش سطح برگ، افزایش محتوی کلروفیل، مقاومت به خشکی، وزن ریشه و اندام

مقدمه

باکتری‌های محرک رشد گیاه (PGPR) به گروه نامتجانس از باکتری‌های ریزوسفر اطلاق می‌شود که با استفاده از یک یا چند فرایند خاص موجب بهبود شاخص‌های رشد و نمو گیاه می‌گردد (Kloepper et

کاربرده شد (Hani et al., 1998). امروزه نقش مؤثر باکتری‌های جنس سودوموناس بر افزایش رشد و عملکرد گیاهان زراعی توسط محققین متعددی ثابت شده است (Belimov et al., 2002; Li et al., 2000). آنچه در این تحقیقات به چشم می‌خورد بررسی تأثیر تلقیح بذر گیاهان مختلف با باکتری‌های محرک رشد است. اما تأثیر محلول پاشی این باکتری‌ها بر رشد و عملکرد گیاهان زراعی تا کنون مورد توجه قرار نگرفته است. این در حالی است که احتمالاً در اثر محلول پاشی این باکتری‌ها بر روی اندام‌های هوایی گیاه اثرگذاری مستقیم آنها بر رشد گیاه (از طریق تولید متابولیت‌هایی همچون اکسین، جیبرلین و غیره) در مقایسه با روش تلقیح بذر پر رنگ تر باشد.

به همین منظور و برای تعیین تأثیر محلول پاشی باکتری‌های جنس سودوموناس بر رشد و عملکرد سورگوم علوفه‌ای رقم اسپید فید (*Sorghum bicolor* (Var. *Speed feed*) این آزمایش طراحی شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار در مزرعه آموزشی و پژوهشی پردهیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران (کرج) در سال ۱۳۸۸ اجرا گردید. در این تحقیق تأثیر محلول پاشی شانزده سویه جدید باکتری محرک رشد گیاه در سه مرحله از رشد سورگوم علوفه‌ای رقم اسپید فید همراه یک تیمار شاهد (بدون باکتری) مورد ارزیابی قرار گرفت (جدول ۱).

عملیات کاشت در تاریخ ۱۵ تیر انجام شد و بلافاصله آبیاری‌ها به صورت هفت‌های یک بار انجام گرفت. برای

هوایی، افزایش فعالیت میکروبی خاک (Lucy et al., 2004) و همچنین دسترسی عناصر غذایی برای گیاه می‌باشد (Dobbelaere et al., 2003). در بین باکتری‌های محرک رشد گیاه، باکتری‌های جنس سودوموناس به دلیل توزیع گسترده در خاک، توانایی کلونیزه کردن ریزوسفر بسیاری از گیاهان و تولید طیف متنوعی از متابولیت‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. این باکتری‌ها دارای طیف گسترده‌ای از صفات محرک رشد گیاهی همچون تولید اکسین (Patten & Glick, 2002)، آنزیم ACC دامیناز (Penrose & Glick., 2003) سیدروفور^۱ (Meyer, 2000)، سالیسیلیک اسید^۲ (Ajit et al., 1998)، کیتیناز^۳ (Maurhofer et al., 1998) و Schippers et al., 1990) ۲۰۰۶، سیانید هیدروژن حل کنندگی فسفات (Rashid et al., 2004) می‌باشد که به طور مستقیم یا غیرمستقیم باعث افزایش رشد گیاه می‌گردند. همچنین این باکتری‌ها از طریق مکانیسم‌های متعددی همچون رقابت با عوامل بیماریزا بر سر محل قرارگیری و یا رقابت بر سر عناصر غذایی، زندگی انگلی بر روی عوامل بیماریزا، تولید سیانید هیدروژن و دیگر متابولیت‌های مؤثر به عنوان عوامل کنترل بیولوژیک بیماری‌ها شناخته می‌شوند (Velazhahan et al., 1999). از میان گونه‌های مختلف *P. fluorescent* و *P. putida* نقش بسیار مهمی در افزایش رشد و جذب عناصر غذایی مثل فسفر دارند. اصطلاح (PGPR) نیز اولین بار برای باکتری‌های گروه *Pseudomonas fluorescence* به

1. Siderophore
2. Salysilic Acid
3. Kitinaz

جدول ۱- باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه و میزان اکسین تولیدی توسط آنها (مؤسسه تحقیقات خاک و آب)

سویه باکتری	میزان اکسین تولیدی (mg/l)	سویه باکتری	میزان اکسین تولیدی (mg/l)
<i>Pseudomonas putida</i> strain 4	۹/۶	<i>Pseudomonas fluorescence</i> strain 120	۶/۷
10 <i>Pseudomonas putida</i> strain	۱۲/۸	<i>Pseudomonas fluorescence</i> strain 145	۶/۹
11 <i>Pseudomonas putida</i> strain	۷/۶	<i>Pseudomonas fluorescence</i> strain 161	۶/۱
34 <i>Pseudomonas putida</i> strain	۱۶	<i>Pseudomonas fluorescence</i> strain 162	۷/۳
53 <i>Pseudomonas putida</i> strain	۳۴/۹	<i>Pseudomonas fluorescence</i> strain 169	۵/۸
56 <i>Pseudomonas putida</i> strain	۳۳/۸	<i>Pseudomonas fluorescence</i> strain 173	۱۲/۸
<i>Pseudomonas fluorescence</i> strain 87	۶/۸	<i>Pseudomonas fluorescence</i> strain 183	۷/۵
100 <i>Pseudomonas putida</i> strain	۱۵/۵	189 <i>Pseudomonas fluorescence</i> strain	۷/۲

همان صورت قبل برداشت شد. برای تعیین سطح برگ و ارتفاع بوته ۵ بوته به صورت تصادفی قبل از برداشت انتخاب شد و به آزمایشگاه فیزیولوژی دانشکده کشاورزی منتقل گردید. ارتفاع ۵ بوته اندازه‌گیری و میانگین آنها یادداشت شد. سپس سطح برگ با استفاده از دستگاه سطح برگ سنج اندازه‌گیری شد.

برای اندازه‌گیری عملکرد دانه، خوش‌های تعداد ۱۵ بوته از نیمه شمالی هر کرت که برداشتی از آنجا صورت نگرفته بود به صورت تصادفی برداشت شد. سپس دانه‌ها از خوش جدا و وزن گردیدند. عملکرد دانه هر کرت بر اساس تراکم ۱۶۰۰۰ بوته در هکتار محاسبه و تجزیه واریانس انجام شد.

پیش از هرگونه اقدام جهت انجام محاسبات آماری نرم‌البودن داده‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت. برای تجزیه واریانس برداشت علوفه به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شد و تجزیه واریانس چین اول و دوم به صورت کرت‌های خرد شده در زمان انجام گرفت. تجزیه واریانس سایر صفات به صورت بلوک ساده انجام شد. محاسبات آماری با استفاده از نرم‌افزارهای SAS و SPSS صورت گرفت. برای گروه‌بندی باکتری‌ها نیز تجزیه کلاستر با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام شد. برای رسم جدول‌ها و نمودارهای آماری نیز از نرم‌افزار EXCEL استفاده گردید. برای مقایسه میانگین تیمارها نیز از روش دانکن و نرم‌افزار MSTAT-C استفاده شد.

نتایج و بحث

عملکرد علوفه

اثر محلول پاشی باکتری، چین و اثر متقابل چین در باکتری بر عملکرد علوفه خشک تولیدی سورگوم رقم اسپید فید معنی دار بود ($P < 0.01$) (جدول ۱). عملکرد علوفه در تمام تیمارهای محلول پاشی شده و تیمار شاهد در چین اول به مرتب بیشتر از چین دوم بود. در چین اول بین شاهد و تمام تیمارهای محلول پاشی تفاوت معنی دار مشاهده شد. تیمار محلول پاشی شده به وسیله باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۱ بالاترین عملکرد را در بین تمام تیمارها تولید کرد و در مقایسه با شاهد ۳۶ درصد عملکرد علوفه سورگوم در چین اول را افزایش داد. این در حالی است که محلول پاشی باکتری

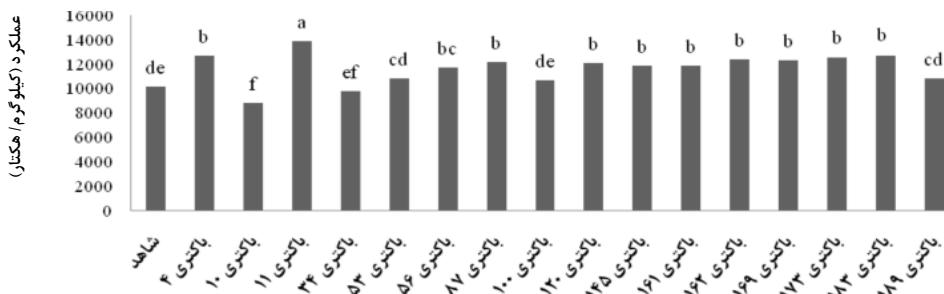
تأمین نیتروژن، فسفر و پتاس مورد نیاز از کودهای اوره، سوپر فسفات تریپل و سولفات پتاسیم استفاده شد. کود مصرفی بر اساس آزمون خاک و پیش از کاشت بذر به صورت نواری در فاصله ۵ سانتی‌متری از بذر قرار داده شد (کود نیتروژن ۷۵ کیلوگرم اوره، کود فسفات آمونیوم ۲۰۰ کیلوگرم و سولفات پتاسیم ۱۵۰ کیلوگرم). همچنین کود سرک نیتروژن در مرحله ۴ برگی و همچنین پس از چین اول و به صورت کناری مصرف شد. رقم مورد استفاده در این آزمایش اسپید فید بود که بذر آن از مؤسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر تهیه گردید. باکتری‌های مورد استفاده نیز از بخش بیولوژی مؤسسه تحقیقات خاک و آب واقع در مشکین شهر کرج تهیه شدند. برای محلول پاشی باکتری‌ها از سمپاش استفاده شد. پس از کالیبراسیون سمپاش محلول پاشی کل بوته‌ها با غلظت دو درصد و در سه مرحله رشد به ترتیب ۴ تا ۵ برگی، ۸ تا ۱۰ برگی و ابتدای ظهور خوش‌های انجام گرفت. عملیات محلول پاشی در بعد از ظهر و پس از کاهش شدت تابش خورشید انجام گرفت. همچنین بلافارسله پس از برداشت اول و به فاصله سه هفته و پنج هفته پس از چین اول، بر روی باقی مانده بوته‌ها نیز محلول پاشی صورت گرفت. برای محلول پاشی از آب مقطر استفاده شد و پس از پاشش هر باکتری، سمپاش به خوبی شستشو گردید تا باکتری‌ها با یکدیگر اختلاط پیدا نکنند.

چین اول علوفه در تاریخ ۸۸/۶/۵ انجام شد. پس از حذف اثر حاشیه و با استفاده از کوادرات یک مترمربعی از نیمه جنوبی هر کرت برداشت انجام شد (نیمه شمالی کرت برای برداشت دانه دست نخورده باقی ماند). بلافارسله پس از برداشت وزن تر نمونه‌ها محاسبه گردید. سپس به میزان ۲ کیلوگرم از نمونه تر هر کرت انتخاب و برای تعیین ضریب خشکی به مدت ۵ روز در آون و در دمای ۷۰ درجه قرار داده شد. سپس از تقسیم نمودن وزن خشک به وزن تر، ضریب خشکی محاسبه و عملکرد ماده خشک تولیدی در واحد سطح محاسبه شد. پس از نمونه گیری اول برای علوفه تمام نیمه جنوبی هر کرت تا ارتفاع ۵ سانتی‌متری سطح زمین برداشت شد تا گیاهان از رشد یکنواختی برای برداشت دوم علوفه بر خوردار باشند. چین دوم علوفه در تاریخ ۸۸/۷/۱۵ و به

سودوموناس پوتیدا شماره ۱۱، سودوموناس پوتیدا شماره ۱۰۰، سودوموناس فلورسنت شماره ۱۶۹ و سودوموناس فلورسنت شماره ۱۸۹ در یک گروه آماری قرار گرفتند. بین شاهد و سایر باکتری‌ها نیز تفاوت معنی‌دار مشاهده نشده است (شکل ۲).

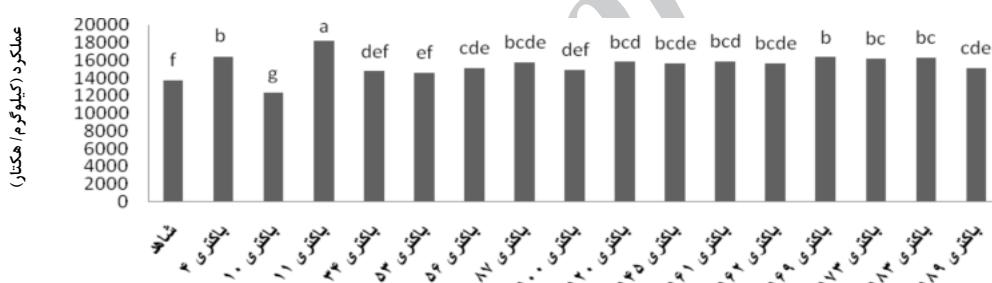
سودوموناس پوتیدا شماره ۱۰ عملکرد سورگوم در چین اول را در مقایسه با شاهد بیش از ۱۳ درصد کاهش داد (شکل ۱).

در چین دوم باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۳۴ بالاترین عملکرد علوفه را تولید کرد که با باکتری‌های

جیرلین و مشتقات سایتوکنین و یا آنزیم ACC دامیناز و همچنین تولید موادی همچون آنتیبیوتیک‌ها و سیدروفور است که با کاهش خسارت آفات و بیماری‌ها رشد و عملکرد گیاهان زراعی را افزایش می‌دهند. با مروری که Chen et al. (1994) بر تحقیقات انجام شده در رابطه با باکتری‌های محرک رشد انجام دادند به این نکته اشاره کرده‌اند که بیشترین اثر بخشی باکتری‌ها در افزایش رشد گیاهان مختلف زمانی دیده می‌شود که در کنار تلقيق بذر با این باکتری‌ها، حداقل دو بار محلول‌پاشی این باکتری‌ها بر روی اندام‌های هوایی گیاه نیز صورت گیرد که نتایج به دست آمده در این پژوهش را تأیید می‌کند. بنابراین در این تحقیق باکتری‌هایی که منجر به افزایش عملکرد سورگوم شدند به ویژه باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۱ احتمالاً از طریق یکی از این مکانیسم‌ها عملکرد سورگوم را افزایش دادند.

می توانند نقش مؤثری در افزایش عملکرد سورگوم ایفا کنند (Chiarini et al., 1998; Kapulnik, 1991). اما تأثیرگذاری سویه های مختلف باکتری سودوموناس در افزایش رشد گیاه بسیار متنوع بوده است که در درجه اول به سویه به کار رفته و در درجه بعد به نوع گیاه و محل اجرای آزمایش مربوط می شود (Zahir et al., 2000). نکته مهم این است که در صورت تلقیح بذر و یا خاک با این باکتری ها نقش این باکتری ها در تحریک رشد گیاه از طریق تثبیت نیتروژن، حل کردن ترکیبات فسفاتی غیر محلول، آزادسازی آهن و تسهیل در جذب سایر عناصر قابل توجه خواهد بود، ولی زمانی که این باکتری ها بر روی اندام هوایی گیاه پاشیده می شوند دیگر این مباحثت جایی برای بحث ندارند بلکه تأثیرگذاری این باکتری ها احتمالاً بیشتر از طریق تولید متabolیت هایی همچون هورمون های گیاهی مانند اکسین

شکل ۳- اثر محلول پاشی باکتری های محرک رشد بر کل علوفه تولیدی سورگوم علوفه ای رقم اسپید فید

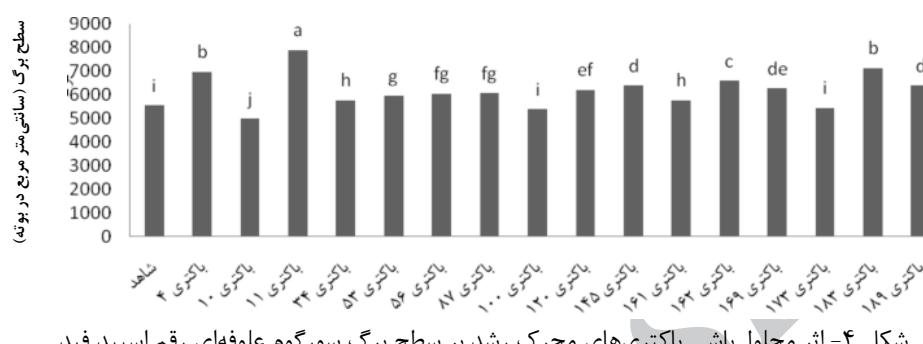
مثبت باکتری‌های محرک رشد از جمله باکتری‌های سودوموناس بر افزایش سطح برگ گیاه پیش از این نیز گزارش شده است (Meyer & Pyoverdins, 2000; Lucy et al., 2004). این در حالی است که احتمالاً باکتری شماره ۱۰ به دلیل تأثیری که بر کاهش سطح برگ سورگوم داشت منجر به کاهش عملکرد علوفه این گیاه شد. نشان داده شده است که برخی از باکتری‌های ریزوسفری به دلایل مختلفی از جمله تولید مقادیر زیادی اکسین، رقابت سیدروفورهای تولید شده توسط آنها برای آهن، تولید اتیلن و سیانید هیدروژن و دیگر سموم گیاهی (Phytotoxin) ناشناخته تأثیر منفی بر رشد گیاهان زراعی دارند و مانع از رشد آنها می‌شوند (Cherrington & Elliott, 1987; Barazani & Friedman, 1999).

سطح بُرگ

تأثیر محلول پاشی باکتری بر سطح برگ سورگوم علوفه‌ای معنی دار بود ($P < 0.01$) (جدول ۲). باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۱ بیشترین سطح برگ را در بین تمام تیمارها تولید کرد (شکل ۳). این در حالی است که باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۰ منجر به کاهش معنی دار سطح برگ در مقایسه با تیمار شاهد شد و کمترین سطح برگ را در بین تمام تیمارها به خود اختصاص داد (شکل ۵). افزایش سطح برگ منجر به افزایش توان فتوسنترزی گیاه و در نتیجه افزایش تولید ماده خشک می‌شود. این امر می‌تواند منجر به افزایش عملکرد گیاه شود. وجود همبستگی مثبت بسیار معنی دار بین سطح برگ و عملکرد علوفه کل سورگوم (**). این امر را تأیید می‌کند (شکل ۷). تأثیر

گیاهان زراعی داشته باشد. می‌توان اینگونه نتیجه گرفت که باکتری‌هایی که عملکرد را در مقایسه با شاهد کاهش دادند (مثل باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۰) احتمالاً به دلایلی که ذکر شد متجر به کاهش رشد و عملکرد سورگوم شدند.

اند که تولید C_2H_4 (اتیلن) و آبسیزیک اسید که از بازدارنده‌های رشد گیاه به حساب می‌آیند یکی از ویژگی‌های مرسوم باکتری‌های ریزوسفری مانند سودوموناس است (Arshad & Frankenberger, 1989; Crocoll et al., 1991).

شکل ۴- اثر محلول پاشی باکتری های محرک رشد بر سطح برگ سورگوم علوفه ای رقم اسپید فید

انتهایی^۱ ثابت شده است (Evans, 1985). نقش باکتری‌های محرک رشد تولیدکننده اکسین از جمله سودوموناس بر افزایش (Shahroona et al., 2006; Vosatka & Gryndler, 1998) و کاهش (Zahir et al., 1999) ارتفاع بوته پیش از این نیز گزارش شده است.

جدول ۲- تجزیه واریانس محلول پاشی باکتری محرک رشد گیاه و چین بر عملکرد علوفه سورگوم علوفه‌ای رقم اسپیدفید

منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد علوفه
تکرار	۲	۱۳۲۹۱۴۶/۱۷۲**
باکتری	۱۶	۲۲۶۹۲۵۱/۱۴۸**
خطای اول	۳۲	۲۵۹۴۰۰/۶۶۰
چین	۱	۱۴۹۷۵۶۰۹۰۳/۱۴۶**
چین × باکتری	۱۶	۲۹۵۲۹۰۰/۱۱۳**
خطای دوم	۳۴	۳۵۱۶۷۱/۶۴۶
ضریب تغییرات	-	٪/٪/٪
***: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد، ns: عدم اختلاف.		

1. Apical dominant

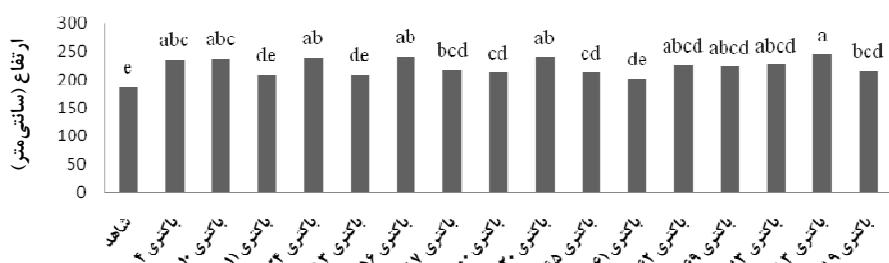
ارتفاع بوقه

تأثیر محلول پاشی باکتری‌های محرک رشد بر ارتفاع بوته سورگوم علوفه‌ای در سطح یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). بالاترین ارتفاع بوته در اثر محلول پاشی باکتری سودوموناس فلورسنس شماره ۱۸۳ و سودوموناس پوتیدا شماره ۱۰ و برخی دیگر از باکتری‌ها و کمترین ارتفاع بوته در تیمار شاهد بدست آمد که با برخی از باکتری‌ها از جمله سودوموناس پوتیدا شماره ۱۱ تفاوت معنی‌داری نداشت (شکل ۵). رگرسیون خطی نشان داد با افزایش مقدار اکسین تولیدی توسط باکتری ارتفاع بوته افزایش می‌یابد (شکل ۸) ولی همبستگی معنی‌دار بین ارتفاع بوته و عملکرد علوفه دیده نشد (جدول ۳). به همین دلیل است که باکتری شماره ۱۱ که بالاترین عملکرد علوفه را تولید کرد از نظر ارتفاع تفاوت معنی‌دار با تیمار شاهد نداشت. نقش هورمون اکسین در افزایش ارتفاع بوته از طریق افزایش انسپاکتیدیری سلول‌ها و همچنین افزایش غالبیت

جدول ۳- تجزیه و اینسیبلو، باکتری‌های محک (شد پرخ) صفات سوگوم علوفه‌ای رقم اسیدید

منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد کل	سطح برگ	ارتفاع بوته	عملکرد دانه	شاخص برداشت
تکرار	۲	۲۶۵۸۲۹۲/۸۷۴	۲۶۸۲۷	۵۵۰/۸/۹۶۰ **	۱۳۹۲۰/۶/۱ n.s	۳۱/۶۴ **
باکتری	۱۶	۴۷۳۸۵/۳/۲۲۸	۱۵۳۰۳۰۴	۷۷۴/۲۰۵ **	۱۴۶۹۳۰/۳/۲ **	۹/۸ **
خطا	۳۲	۵۱۸۸۰/۱۳۲۱	۱۰۶۰۵	۱۷۰/۴۱۹	۱۱۳۲۷۴/۶	۲/۲

*، **: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد، ns: عدم اختلاف معنی دار.

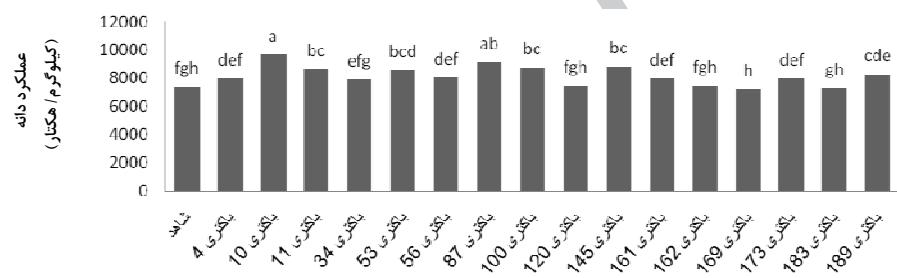

شکل ۵- اثر محلول پاشی باکتری‌های محرک رشد بر ارتفاع بوته سورگوم علوفه‌ای رقم اسپید فید

باکتری‌ها نتوانستند عملکرد دانه را در مقایسه با شاهد افزایش دهنند. تأثیر مثبت باکتری‌های جنس سودوموناس بر افزایش عملکرد دانه گیاهان مختلف از جمله ذرت (Javed et al., 1998; Zahir et al., 1998), گندم (Asghar et al., 1996), کلزا (Khaliq et al., 2002) و یونجه (Staley et al., 1992) پیش از این نیز گزارش شده است.

عملکرد دانه

اثر محلول پاشی باکتری بر عملکرد دانه سورگوم علوفه‌ای در سطح یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان دادند باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۰ بالاترین عملکرد دانه را تولید کرد که در مقایسه با شاهد بیش از ۳۰ درصد افزایش عملکرد نشان داد (شکل ۶). این در حالی است که بسیاری از

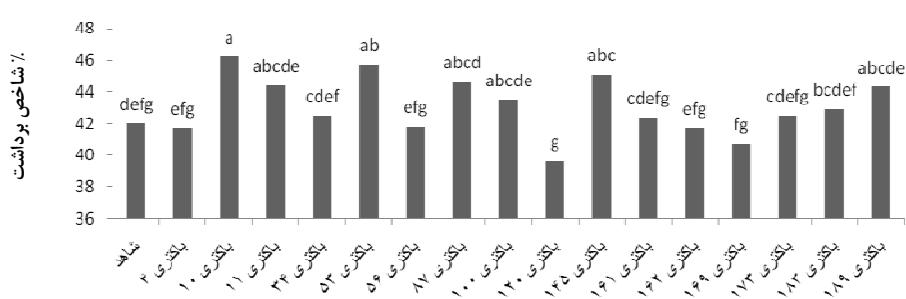
شکل ۶- اثر محلول پاشی باکتری‌های محرک رشد بر عملکرد دانه سورگوم علوفه‌ای رقم اسپید فید

باکتری‌های سودوموناس قادر به افزایش شاخص برداشت گندم بهاره بودند (Germida & Walley, 1996). بالاتر بودن شاخص برداشت در تیمارهای محلول پاشی شده به وسیله این باکتری می‌تواند توجیه کننده این امر باشد که چرا این تیمارها ارقام کمتر بودن عملکرد علوفه، از عملکرد دانه بیشتری برخوردار بودند.

به نظر می‌رسد که باکتری سودوموناس پوتیدا شماره

شاخص برداشت

تأثیر محلول پاشی باکتری‌های محرک رشد بر شاخص برداشت سورگوم علوفه‌ای رقم اسپید فید در سطح یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). بالاترین شاخص برداشت در تیمار محلول پاشی شده به وسیله باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۰ تولید شد (شکل ۷). در پژوهشی نشان داده شده است که

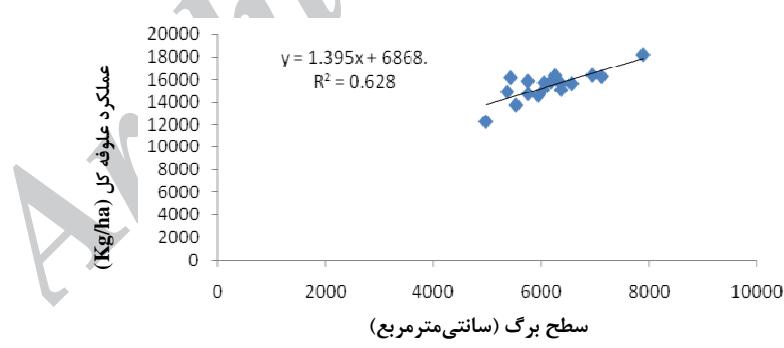
شکل ۷- اثر محلول پاشی باکتری‌های محرک رشد بر شاخص برداشت سورگوم علوفه‌ای رقم اسپید فید

موادی است که به نحوی در رشد و نمو گیاه دخالت دارند.

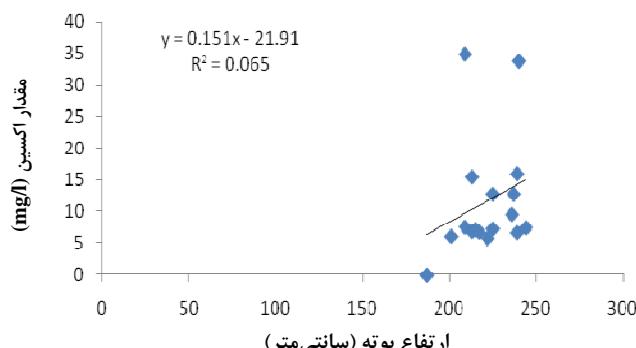
نتیجه‌گیری کلی

از بین تمام باکتری‌هایی که تحت عنوان باکتری‌های محرك رشد طبقه‌بندی می‌شوند برخی از آنها توانایی بسیار بالایی برای تحریک رشد گیاه دارند که باید با توجه به گونه گیاهی مورد مطالعه و محل اجرای آزمایش به شناسایی این باکتری‌ها اقدام نمود. از سوی دیگر به نظر می‌رسد چنانچه در کنار روش قدیمی تلقیح بذر با این باکتری‌ها، نسبت به محلول‌پاشی آنها بر روی اندام‌های گیاهی نیز توجه شود اثر گذاری این باکتری‌ها افزایش یابد. احتمالاً محلول‌پاشی باکتری‌های جنس سودوموناس (به ویژه سودوموناس پوتیدا سویه ۱۱) می‌تواند تأثیر زیادی بر افزایش رشد و عملکرد سورگوم علوفه‌ای داشته باشد. در تحقیقات آینده بررسی تأثیر محلول‌پاشی باکتری‌های جنس سودوموناس و سایر باکتری‌های محرك رشد بر افزایش رشد سورگوم و سایر گیاهان علوفه‌ای با تأکید بیشتر بر جنبه‌های فیزیولوژیک به ویژه سنتز هورمون‌های رشد می‌تواند مورد تأکید قرار گیرد.

۱۱ با توجه به میزان اکسین و سایر متابولیت‌هایی که تولید می‌کند، منجر به کاهش غالبیت انتهایی و در نتیجه کاهش ارتفاع ساقه شده است. همچنین این باکتری از طریق افزایش سطح برگ توان فتوسنتری گیاه را افزایش داده و بدین ترتیب توانسته است بالاترین عملکرد علوفه را در بین سایر تیمارها تولید نماید. در حالی که محلول‌پاشی باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۰ منجر به کاهش معنی‌دار عملکرد علوفه نسبت به شاهد شد. این باکتری سبب افزایش ارتفاع بوته و کاهش سطح برگ در مقایسه با تیمار شاهد شد. بنابراین در اثر محلول‌پاشی این باکتری سطح فعال فتوسنتری کاهش یافته است که این امر منجر به کاهش معنی‌دار عملکرد علوفه نسبت به تیمار شاهد شد. در عین حال این تیمار بالاترین شاخص برداشت و همچنین عملکرد دانه را به خود اختصاص داد. این امر بیانگر این است که باکتری سودوموناس پوتیدا شماره ۱۰ با یک مکانیسم فیزیولوژیک خاص الگوی تسهیم مواد فتوسنتری در گیاه را به نفع اندام‌های زایشی و دانه تغییر داده است. تشخیص مکانیسم عمل این باکتری‌ها نیازمند تحقیقات دقیق در رابطه با تولید تنظیم‌کننده‌های رشد و سایر

شکل ۷- رابطه بین عملکرد علوفه سورگوم و سطح برگ

شکل ۸- رابطه بین مقدار اکسین تولیدی و ارتفاع بوته

REFERENCES

1. Ajit, N. S., Verma, R. & Shanmugan, V. (2006). Extracellular chitinase of *fluorescent pseudomonas* antifungal to *Fusarium oxysporum* sp. danti causing carnation Wilt. *Current Microbiology*, 52, 310-316.
2. Arshad, M. & Frankenberger, W. T. Jr. (1989). Biosynthesis of ethylene by *Acremonium falciforme*. *Soil Biol Biochem*, 21, 633-638.
3. Asghar, H. N., Zahir, Z. A., Arshad, M. & Khalid, A. (2002). Relationship between in vitro production of auxins by rhizobacteria and their growth-promoting activities in *Brassica juncea* L. *Biol Fertil Soils*, 35, 231-237.
4. Barazani, O. & Friedman, J. (1999). Is IAA the major root growth factor secreted from plant-growth-mediating bacteria? *J Chem Ecol*, 25, 2397-2406.
5. Belimov, A. A., Safranova, V. I. & Mimura, T. (2002). Response of spring rape (*Brassica napus* var. Olifera L.) to inoculation with plant growth promoting rhizobacteria containing 1-aminocyclopropane-1-carboxylate deaminase depends on nutrient status of the plant. *Can J Microbiol*, 48, 189-199.
6. Chen, Y., Mei, R., Lu, S., Liu, L. & Kloepper, J. W. (1994). The use of yield increasing bacteria as PGPR in Chinese agriculture. In: U. K. Gupta and R. Utkhede (Eds.), *Management of soil borne diseases*, Narosa Publishing House, New Delhi, India.
7. Cherrington, C. A. & Elliott, L. F. (1987). Induction of inhibitory pseudomonads in the Pacific Northwest. *Plant Soil*, 101, 159-165.
8. Chiarini, L., Bevivino, A., Tabacchioni, S. & Dalmastri, C. (1998). Inoculation of *Burkholderia cepacia*, *Pseudomonas fluorescens* and *Enterobacter* sp. on sorghum bicolor: root colonization and plant growth promotion of dual strain inocula. *Soil Biol Biochem*, 30, 81-87.
9. Crocoll, C., Kettner, J. & Dorffling, K. (1991). Abscisic acid in saprophytic and parasitic species of fungi. *Phytochem*, 30, 1059-1060.
10. Dobbelaere, S., Vanderleyden, J. & Okon, Y. (2003). Plant growth-promoting effects of diazotrophs in the rhizosphere. *Critical Review in Plant Sciences*, 22, 107-149.
11. Evans, M. L. (1985). The action of auxin on plant cell elongation. *Crit Rev Plant Sci*, 2, 195-223.
12. Germida, J. J. & Walley, F. L. (1996). Plant growth promoting rhizobacteria after rooting pattern and arbuscular mycorrhizal fungi colonization of field grown spring wheat. *Biol Fertil Soils*, 23, 113-120.
13. Glick, B. R., Jacobson, C. B., Schwarze, M. M. K. & Pasternak, J. J. (1994). 1-aminocyclopropane-1-carboxylate deaminase mutants of plant growth promoting rhizobacterium *Pseudomonas putida* GR12-2 do not stimulate canola root elongation. *Can J Microbiol*, 40, 911-915.
14. Hani, A., Beauchamp, C. J., Goussard, N., Chabot, R. & Lalande, R. (1998). Potential of *Rhizobium* and *Bradyrhizobium* species as plant growth promoting rhizobacteria on non-legumes: Effect on radishes (*Raphanus sativus* L.). *Plant Soil*, 204, 57-67.
15. Javed, M., Arshad, M. & Hussain, A. (1996). Improving growth and yield of wheat with plant growth promoting rhizobacteria. *Pak J Soil Sci*, 12, 95-100.
16. Javed, M., Arshad, M. & Ali, K. (1998). Evaluation of rhizobacteria for their growth promoting activity in maize. *Pak J Soil Sci*, 14, 36-42.
17. Kafee, M., Lahoote, M., Zand, E., Shareefee, H. R. & M. Goldanee, (1999). *Plant physiology*. Mashhad University Jahad Publications. (In Farsi).
18. Khalid, A., Arshad, M., Khalid, A. & Zahir, Z. A. (1996). Potential of Azotobacter and Pseudomonas for enhancing wheat (*Triticum aestivum* L.) yield. In: Proceedings of the 7th international symposium on BNF with non-legumes, 2 FW ± $\text{D}\text{M}\text{O}\text{D}\text{E}\text{G}$ 3 DNWQ \$ EW S
19. Kapulnik, Y. (1991). Plant-Growth-Promoting Rhizobacteria, In: Y. Waisel, A. Eshel, and U. Kafkafi, (Eds.). *Plant roots: the hidden half*, (Pp. 717-729). New York: Marcel Dekker, U.S.A.
20. Kloepper, J. W., Lifshitz, R. & Zablotowicz, R. M. (1989). Free living bacteria inocula for enhancing crop productivity. *Trends Biotechnol*, 7, 39-44.
21. Li, J., Ovakim, D. H., Charles, T. C., Glick, B. R. & An, A. C. C. (2000). Deaminase minus mutant of *Enterobacter cloacae* UW4 no longer promotes root elongation. *Curr Microbiol*, 41, 101-105.
22. Liu, L., Kloepper, J. W. & Tuzun, S. (1995). Induction of systemic resistance in cucumber against bacterial angular leaf spot by plant growth-promoting rhizobacteria. *Phytopathology*, 85, 843-847.
23. Lucy, M., Reed, E. & Glick, B. R. (2004). Applications of free living plant growth promoting rhizobacteria. *Antonie van Leeuwenhoek*, 86, 1-25.
24. Maurhofer, M., Reimann, C., Schmidli-sacherer, p., Heeb, S., Haas, D. & Defago, G. (1998). Salicylic acid biosynthetic genes expressed in *Pseudomonas fluorescens* strain P₃ improve the induction of system resistance in tobacco against tobacco necrosis virus. *Phytopathology*, 88, 678-684.
25. Meyer, D. M. (2000). Pyoverdins: Pigments siderophores and potential taxonomic markers of *fluorescent pseudomonads* species. *Archives of Microbiology*, 174, 135-142.
26. Patten, C. & Glick, B. R. (2002). Regulation of indole acetic acid sigma factor Rpos. *Canadian Journal*

- of Microbiology*, 48, 635-642.
27. Penrose, M. & Glick, R. (2003). Methods for isolating and characterizing Ace deaminase-containing plant growth-promoting rhizobacteria. *Physiology Plantarum*, 118, 10-15.
  28. Rashid, M., Khalil, S., Ayub, N., Alam, S. & Latif, F. (2004). Organic acids productions solubilization by phosphate solubilizing microorganisms (PSM) under in vitro conditions. *Pakistan Journal of Biological Sciences*, 7, 187-196.
  29. Schippers, B., Bakker, A. W., Bakker, P. A. H. M. & Vanpeer, R. (1990). Beneficial and deleterious effects of HCN-production *Pseudomonads* on rhizosphere interaction. *Plant Soil*, 129, 75-83.
  30. Shahroona, B., Arshad, M., Zahir, Z. A. & Khalid, A. (2006). Performance of *Pseudomonas spp.* containing ACC-deaminase for improving growth and yield of maize (*Zea mays L.*) in the presence of nitrogenous fertilizer. *Soil Biology and Biochemistry*, 38, 2971-2975.
  31. Staley, T. E., Lawrence, E. G. & Nance, E. L. (1992). Influence of a plant growth promoting *Pseudomonad* and vesicular-arbuscular mycorrhizal fungus on alfalfa and birds foot trefoil growth and nodulation. *Biol Fertil Soils*, 14, 175-180.
  32. Velazhahan, R., Samiyappan, R. & Vidhyasekaran, P. (1999). Relationship between antagonistic activities of *Pseudomonas fluorescens* isolates against *Rhizoctonia solani* and their production of lytic enzymes. *J Plant Dis Prot*, 106, 244-250.
  33. Vosatka, M. & Gryndler, M. (1999). Treatment with culture fractions from *Pseudomonas putida* modifies the development of *Glomus fistulosum* mycorrhiza and the response of potato and maize plants to inoculation. *Applied Soil Ecology*, 11, 245-251.
  34. Xie, H., Pasternak, J. J. & Glick, B. R. (1996). Isolation and characterization of mutants of the plant growth-promoting rhizobacterium *Pseudomonas putida* GR12-2 that overproduce indoleacetic acid. *Current Microbiology*, 32, 67-71.
  35. Zahir, Z. A., Akram, M., Arshad, M. & Khalid, A. (1998). Improving maize yield by inoculation with plant growth promoting rhizobacteria. *Pak J Soil Sci*, 15, 7-11.
  36. Zahir, Z. A., Abbas, S. A., Khalid, M. & Arshad, M. (2000). Substrate dependent microbially derived plant hormones for improving growth of maize seedlings. *Pak J Biol Sci*, 3, 289-291.